

**A verseny elősegítése a helyi közszolgáltatásokban:
szilárd hulladék gazdálkodás
(1999. szeptember)**

Bevezető

1. A szilárd hulladék kezelés helyi közszolgáltatásként való megszervezése és ezen belül a verseny elősegítése Magyarországon napjainkban kerül a figyelem középpontjába. Ennek keretében a hulladékgazdálkodásról szóló törvényt október folyamán tárgyalja a Parlament, és év végéig feltehetően elfogadásra kerül.
2. A törvény tervezet államigazgatási egyeztetésének tapasztalatai azt mutatták, hogy a környezetvédelmi szempontok (környezet szennyezés visszaszorítása, illegális személtlerakók megszüntetése, az ellenőrzés szigorítása) gyakran ütköznek az egyes részpiacokon bevezethető versenyhez fűződő közérdekkel (a fogyasztó választási lehetőségének biztosítása, a szolgáltatás hatékonyságának javítása). Igen nehéz beláttatni a környezetvédelemért felelős szakemberekkel és a települési önkormányzatok tisztviselőivel, hogy ezek a szempontok összeegyeztethetők, mivel első látásra szakmailag igényesebb, bonyolultabb tevékenységet feltételez a verseny körülmények közötti szakigazgatás.
3. Az egységes értelmezés érdekében a továbbiakban a „helyi kormányzat” fogalmán azt a közhatalmi egységet értjük, amelyben a helyi közigazgatás törvényi felhatalmazás alapján független, szabad önkormányzás révén valósul meg, azaz a helyi települési önkormányzatokat. Magyarország területén – 1999. január 1-ei statisztikai adatok szerint – a települési önkormányzatok száma 3154.
4. A helyi önkormányzatokról szóló – módosított – 1990. évi LXV. törvény (Ötv.) a települési önkormányzati feladatokat a települések nagyságától függetlenül egységesen szabályozza. Az Ötv. a főváros önkormányzatára – a fővárosnak az országban betöltött különleges szerepére és sajátos helyzetére figyelemmel –, valamint a megyei önkormányzatokra további kiegészítő szabályokat ír elő. A kötelező közszolgáltatási kategóriába sorolt szilárd hulladékokkal kapcsolatos feladatok megvalósításának módjában, és a rendelkezésre álló eszközökben, illetve lehetőségekben az önkormányzatoknak cselekvési szabadsága van.
5. Annak figyelembe vételével, hogy a szilárd hulladékok területén – a különböző szintű önkormányzatok esetében – jellemzően egységes gyakorlat alakult ki, a szilárd hulladékgazdálkodásról alkotott kép megítélése szempontjából sem az önkormányzatok nagyságának, sem pedig azok számának nincs relevanciája.

6. Magyarországon a „háztartási és a kereskedelmi, vagy munkahelyi szemétgyűjtés piaca” között nincs szabályozásbeli különbség, ha a nem háztartási jellegű hulladék a lakossági hulladékkal együtt kezelhető.
7. E két hulladékcsoport együttes, vagy külön kezelése a helyi önkormányzat települési szilárd hulladékokkal kapcsolatos helyi közszolgáltatásának szabályozásától, a közszolgáltatási körbe vont hulladékok fajtájának meghatározásától függően változó.
8. Budapesten például és egyes más városokban – a nem rendszeresen keletkező szilárd hulladékok kivételével – a helyi önkormányzat törvényben biztosított jogkörében eljárva, törvényi felhatalmazás alapján helyi rendeletben gondoskodik a közszolgáltatással ellátott területeken levő ingatlanokon keletkező szilárd háztartási (kommunális), és a rendszeresen keletkező egyéb (ipari, kereskedelmi, szolgáltató és egyéb gazdasági tevékenység során keletkező) – nem veszélyes – hulladékokkal kapcsolatos közszolgáltatás kötelező igénybe vételéről.
9. Egy másik megoldás az, hogy a helyi önkormányzatok a közszolgáltatási tevékenységet csak a háztartási (kommunális) eredetű szilárd hulladékokra terjesztik ki, s a termelési hulladékok tekintetében a hulladék tulajdonosának feladataként fogalmazzák meg az arról való gondoskodás kötelezettségét, amire nézve semmilyen egyéb további részletszabályt nem ír elő, azaz nem szabályozza azt sem, hogy ezen feladatait kivel, és milyen módon oldja meg.
10. Ez utóbbi területen, valamint az előbbi csoportban kivételként említett – nem rendszeres jelleggel keletkező, azaz a helyi közszolgáltatás körébe nem vont – nem veszélyes szilárd hulladékok kezelésével kapcsolatos szolgáltatás piacos jelleggel működik.
11. A veszélyesnek minősülő hulladékokra vonatkozó előírásokat (ellenőrzés, szállítás, kezelés) külön jogszabály – 102/1996.(VII.16.)Korm. számú rendelet – szabályozza.

I. Rész: A helyhatóságok szerepe a szabályozásban és a beszerzésben

A helyi kormányzat gazdasági szerepe

12. A helyi települési önkormányzatok működését az Ötv. szabályozza, a feladatait a tv. 8. §-a sorolja fel. Ezek egy része kötelező jellegű, más része pedig mérlegelési jogkörbe tartozik.
13. Helyi közügyekben az önkormányzatok önállóan járnak el. Ezek a közügyek a lakosság közszolgáltatással való ellátásához, a helyi közhatalom gyakorlásához, valamint mindezek szervezeti, személyi és anyagi feltételeinek helyi megteremtéséhez kapcsolódnak.

14. A testületek ezen önkormányzati ügyekben önállóan szabályoznak és igazgatnak.
15. Az Ötv. a helyi települési önkormányzat feladataként deklarálja a helyi lakosság legalapvetőbb közszolgáltatásokkal való ellátásának biztosítását.
16. Ezek egy része tekintetében a helyi önkormányzatok maguk határozzák meg – a lakosság igénye alapján, anyagi lehetőségétől függően – hogy a nem taxatív felsorolásban nevesített feladatok közül - melyeket, milyen mértékben és módon látnak el.
17. A települési önkormányzat feladata a helyi közszolgáltatások körében különösen: a településfejlesztés, a településrendezés, az épített és természeti környezet védelme, a lakásgazdálkodás, a vízrendezés és a csapadékvíz elvezetés, a csatornázás, a köztemető fenntartása, a helyi közutak és közterületek fenntartása, helyi tömegközlekedés, a köztisztaság és településtisztaság biztosítása; gondoskodás a helyi tűzvédelemről, közbiztonság helyi feladatairól; közreműködés a helyi energiaszolgáltatásban, a foglalkoztatás megoldásában; az óvodáról, az alapfokú nevelésről, oktatásról, az egészségügyi, a szociális ellátásról valamint a gyermek és ifjúsági feladatokról való gondoskodás; a közösségi tér biztosítása; közművelődési, tudományos, művészeti tevékenység, sport támogatása; a nemzeti és etnikai kisebbségek jogai érvényesítésének a biztosítása; az egészséges életmód közösségi feltételének elősegítése.
18. A felsorolt – törvényi kötelezéssel nem terhelt – közszolgáltatások körében, a feladatok végrehajtásának módjában a helyi önkormányzatoknak szabad választási lehetősége van. Akár adott feladatok mellőzéséről is dönthet.
19. A helyi közszolgáltatások másik nagy csoportját alkotják azok, melyek tekintetében a települési önkormányzat nem választhat, annak biztosításáról gondoskodni köteles.
20. A települési önkormányzat köteles gondoskodni az egészséges ivóvízellátásról, az óvodai nevelésről, az általános iskolai oktatásról és nevelésről, az egészségügyi és a szociális alapellátásról, a közvilágításról, a helyi közutak és a köztemető fenntartásáról; köteles biztosítani a nemzeti és az etnikai kisebbségek jogainak érvényesülését.
21. Bár a települési és köztisztasági feladatokról való gondoskodást az Ötv. a szabadon választható közszolgáltatások között nevesítette, az 1997. évi egészségügyi törvény ezt a helyi közszolgáltatást a kötelező feladatkörbe sorolta át.

A helyhatóságok jövedelem-forrásai

22. Az Ötv. által előírt feladatokat és hatáskört a tv. részletezi. Ehhez rendelt pénzügyi garancia, hogy az Országgyűlés biztosítja az ellátásukhoz szükséges (anyag) feltételeket, s egyes részfeladatokhoz kapcsolódóan dönt a költségvetési hozzájárulás mértékéről. Gazdálkodását törvényi keretek között végezheti, melynek legfontosabb elemei:

- tulajdonával szabadon rendelkezhet,
- bevételeivel önállóan gazdálkodik,
- az önként vállalt és kötelező önkormányzati feladatok ellátásáról egységes költségvetésből gazdálkodik.

23. Bevételeik:

- saját bevételek (törvényben rögzített módon megállapított és kivetett helyi adók, saját tevékenységből, vállalkozásból, önkormányzati vagyon hozadékból származó nyereség, osztalék, kamat, bérleti díj, átvett pénzeszközök, egyéb bevételek),
- átengedett központi adók (magánszemélyek jövedelemadójának törvényben meghatározott hányada),
- központi költségvetési normatív hozzájárulások.

24. A helyi önkormányzatok Országgyűlés által meghatározott társadalmilag kiemelt célokhoz céltámogatást is igényelhetnek, nagy költségigényű beruházási feladatok megvalósításához címzett támogatásra is jogosultak. A Magyar Köztársaság 1999. évi költségvetéséről szóló törvény a helyi önkormányzatok kiemelt fontosságú 1999. évi új beruházásaihoz kapcsolódó címzett támogatásokra 2.000 millió Ft keretet irányzott elő. A hulladék-gazdálkodáshoz kapcsolódóan 1999-2001 évek új induló munkáihoz kapcsolódóan 973 millió Ft az előirányzat összege.

25. Önhibáján kívül hátrányos helyzete esetén a helyi önkormányzat kiegészítő állami támogatásban is részesülhet. Jövedelmi maradványuk elsősorban az adott időszaki kedvező gazdálkodási feltételekre, illetve a tulajdonnal való szabad rendelkezésből származó bevételekre vezethető vissza.

26. A helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek választási rendszere az ország Alkotmányán alapul. A helyi önkormányzat polgármesterét, képviselőtestület tagjait a választópolgárok az általános és egyenlő választójog alapján közvetlen és titkos szavazással választják.

A központi kormányzat általi helyhatósági ellenőrzés

27. A helyi önkormányzatok törvényben meghatározott értékhatár feletti beszerzéseiket a közbeszerzési törvény előírásai szerint bonyolítják le. (1995. évi XL. törvény). Ez a forma csak az önkormányzatok saját költségvetésük terhére történő beszerzéseire vonatkozik. Azok a „beszerzések”, melyeket a lakosság vesz

igénybe – tehát helyettük és érdekükben jár el – nem tartoznak a közbeszerzési törvény hatálya alá.

28. Az önkormányzatok legfontosabb feladatait alkotó, az egyes helyi közszolgáltatások kötelező igénybevételéről szóló szakmaspecifikus szabályokat az 1995. évi XLII. törvény ("az egyes helyi közszolgáltatások kötelező igénybevételéről szóló törvény - a továbbiakban: Ksztv.) külön szabályozza, így többek között a települési szilárd hulladékokkal kapcsolatos önkormányzati feladatokat.
29. A települési szilárd hulladék gyűjtése, elszállítása, valamint ártalmatlanítása olyan speciális közszolgáltatás amelyet a helyi önkormányzat kötelezően lát el, és amely szolgáltatást a fogyasztó köteles igénybe venni.
30. A közszolgáltató kiválasztása a Ksztv. előírása alapján nyilvános pályázat útján történik. A pályázat nyertese közszolgáltatásával kapcsolatos beszerzései során a közbeszerzési törvény szerint jár el. Ugyancsak a közbeszerzések szabályrendszerének hatálya alá tartozik a központi támogatásból megvalósuló beruházás pld. a hulladékártalmatlanító (lerakó, égetőmű) létesítése is.
31. A helyi önkormányzatok utólagos ellenőrzését az Állami Számvevőszék látja el. Ugyancsak jogosult a vizsgálatok lefolytatására a beruházásokhoz forrását adó minisztérium is, amely nem előírászerű teljesítés esetében a támogatási összeg kamatokkal növelt visszafizetésére is kötelezheti az önkormányzatot.
32. A helyi önkormányzatok az Ötv.-ben szabályozott egyes közfeladataihoz, így pld. a szilárd hulladékokkal kapcsolatos kötelezettségeihez (szilárd hulladéklerakók építéséhez) az állami pénzeszközök rendszerén belül – normatív – fejlesztési célú (naturális paraméterekhez kapcsolt) céltámogatást is igénybe vehetnek. A központi pénzeszközök folyósítása igen szigorú feltételekhez, kötelezettségekhez kötött, amelynek megszegése a támogatás megszüntetését eredményezi.
33. A közbeszerzési eljárások keretében kidolgozott és elfogadott, központi pénzeszközök felhasználásával megvalósuló fejlesztések esetében a teljesítményarányos finanszírozás jellegéből adódóan önkormányzatnál megtakarítás nem keletkezhet.
34. A szilárd hulladékokkal kapcsolatos szolgáltatások (gyűjtés, szállítás, ártalmatlanítás) működtetéséhez nincs központi támogatás. A szolgáltatással kapcsolatos költségek a hulladéktermelőket terhelik, a szennyező fizet.
35. A helyi szolgáltatások hatékony beszerzésére ösztönző tényező egyrészt a nyilvánosság, másrészt pedig a személyi érdekelttség (érintettség), mivel a helyi választó állampolgárokat terhelő kevésbé hatékony, drága közszolgáltatás a helyi tiszttségviselők újraválasztási esélyeit is alapjaiban érinti.

36. Ezzel ellentétesen hat viszont az körülmény, hogy az önkormányzat forrásainak kímélése érdekében saját tulajdonú vállalatának prosperitásában is alapvetően érdekelt, azaz a saját érdek gyakran felülkerekedik a választó polgárok fogyasztói érdekein.

II. Rész: A szilárd hulladékokra vonatkozó szabályozás és közbeszerzés

Hulladékgazdálkodással kapcsolatos alapadatok, általános információk

37. Magyarországon évente közel 104 millió tonna hulladék képződik. Ebből kb. 4 millió t/év a települési szilárd hulladék, és kb. 20 millió t/év a kezelt folyékony települési hulladék. A fennmaradó kb. 80 millió t/év hulladék ipari, mezőgazdasági vagy más gazdasági tevékenységből származik. A termelési hulladékon belül összesen kb. 4,2 millió t/év a veszélyes hulladék, az ipari eredetű hulladék mennyisége csökkenő, a kommunális hulladéké kissé növekvő tendenciát mutat.

38. A szilárd hulladékok kezelése jellegüktől, összetételüktől függően eltérő technológiát igényelnek. A közvetlenül nem hasznosítható szilárd hulladékok többféle módon ártalmatlaníthatók. A leggyakrabban alkalmazott módszer a szilárd hulladékok lerakóhelyen történő deponálása, illetve a hulladékégetőműben történő hasznosítás. A budapesti szilárd hulladék több mint fele égetőműben kerül hasznosításra, illetve ártalmatlanításra, kisebb hányada szeméttelpeken nyer elhelyezést.

39. A települési szilárd hulladékoknak közel 80 %-a szervezett formában gyűjtésre kerül. A szilárd települési hulladék ártalmatlanítása országos átlagban kb. 85 %-ban lerakással történik. A kommunális lerakóhelyek száma 2700.

A szilárd hulladék területén szolgáltatók jövedelem-forrásai

40. A szilárd hulladékkal kapcsolatos szolgáltatásokért szinte teljes körűen a szolgáltatást igénybe vevő, azaz – a „szennyező fizet elv., alapján maga – a hulladék-kibocsátó, vagyis a hulladék termelője fizet. A szolgáltatásért fizetendő díj mértékét alapvetően az igénybe vett szolgáltatás jellege határozza meg.

41. Az igénybevételi kötelezettséggel terhelt helyi közszolgáltatásként nyújtott – települési szilárd (lakossági eredetű kommunális, és az azzal együtt kezelhető) hulladékokkal kapcsolatos – szolgáltatás díját, és a hozzákapcsolódó díjalkalmazás feltételeket a Ksztv. felhatalmazása alapján a települési önkormányzatok helyi rendeletükben határozzák meg. A szolgáltatásért fizetendő díjak a komplex közszolgáltatás – gyűjtés, szállítás, ártalmatlanítás (lerakás, vagy égetés) – költségeire nyújtanak fedezetet. Az egyes önkormányzati rendeletek az igénybevételi kötelezettséggel terhelt közszolgáltatás díját és díjalkalmazási feltételeit igen eltérő módon szabályozták, amelyek közül többet az

Alkotmánybíróság – alkotmányos jogokat sértő voltára tekintettel – hatályon kívül helyezte.

42. A szolgáltatás technikai feltételeinek biztosításáról, illetve az azzal összefüggő költségekről való gondoskodás kötelezettsége a helyi önkormányzatokat terheli.
43. A helyi közszolgáltatási kötelezettség hatálya alá nem tartozó hulladékokkal kapcsolatos szolgáltatások piacos keretek között valósulnak meg, ahol a szolgáltatásért fizetendő díj mértéke a helyi viszonyok és körülmények figyelembe vételével a piaci mechanizmusok áralakító hatásának eredményeként alakul ki.

A piacért folyó verseny-szerződésbe adás, tenderezés

44. A lakossági eredetű települési szilárd (kommunális) hulladékokkal kapcsolatos **igénybevételi kötelezettséggel terhelt helyi közszolgáltatás** önkormányzatok részéről történő támogatása általában nem jellemző. Budapesten ezen szolgáltatás nem támogatott, azaz a budapesti ingatlan tulajdonosok a szilárd hulladékok ártalmatlanításáért teljes árat fizetnek. Egyes helyi önkormányzatok lehetőségeikhez képest támogatást nyújtanak.
45. A települési szilárd hulladékokról való gondoskodás második lehetséges formája az, amikor az önkormányzat biztosítja a **szervezett hulladékgyűjtést** és annak rendszeréhez való kapcsolódást, azonban ennek kötelező igénybevételét nem rendeli el. A szolgáltatást az önkormányzat jellemzően saját szervezetével végzi, melynek költségeit kommunális adóból származó bevételeiből finanszírozza.
46. A települési szilárd hulladékok önkormányzati kezelésének harmadik lehetséges **kombinált változata** az, amikor a szolgáltatás igénybevételéért a lakos a szolgáltatás költségeinél kisebb mértékű térítést fizet, s a különbözetet az önkormányzat biztosítja a szolgáltatónak, azaz a lakosság által igénybevett szolgáltatás díját a helyi önkormányzat egyéb bevételeiből támogatja.
47. Az egyes változatok közötti döntési jog önkormányzati kompetenciába tartozik.
48. A Versenyhivatal által végzett versenyfelügyeleti eljárások esetében egy alkalommal találkoztunk az önkormányzati támogatás helytelen felhasználásával, amely a versenyre negatív hatást gyakorolt. Mértékét tekintve, valamint a vizsgálat keretében feltárt egyéb tények ismeretében a Versenytanács az eljárást megszüntette, azonban felhívta az önkormányzat figyelmét a támogatási rendszer verseny-semleges követelményeknek megfelelő működtetésére. (Az esetet röviden a csatolt melléklet ismerteti.)
49. A települési önkormányzatok feladatai között nevesített köztisztaságról, ezen belül a szilárd hulladékok kezeléséről, az önkormányzatok jellemzően korábbi szakvállalataik, illetve azok jogutódjai – többségükben saját tulajdonosi

érdekeltségű szerveik – útján tesznek eleget. Bár a Ksztv. alapján a helyi önkormányzatok ezen közszolgáltatási feladatok ellátására pályázatot írnak, ill. írtak ki, azaz több vállalkozás is versenyezhet ezen közszolgáltatási feladat ellátására, azonban ezeket a pályázatokat az esetek döntő többségében a korábbi szakvállalkozások nyerték meg. A nyertes rövidebb-hosszabb időre kizárólagos jogot szerez ezen a területen.

50. A jelenleg hatályos jogszabályok nem teszik lehetővé, hogy az adott közszolgáltatás nyertese a fogyasztókkal történő megegyezés alapján kerüljön kiválasztásra.
51. A pályázatot nemcsak önálló gazdasági társaságok, hanem azok csoportjai is benyújthatják. Így például Budapest területén a korábbi közszolgáltató a Fővárosi Közterület-fenntartó Részvénytársaság 9 másik vállalkozással közösen alakított konzorciuma nyerte meg 10 éves futamidőre a kizárólagos közszolgáltatás jogát. A pályázat vesztese az önkormányzati rendelet hatálybalépését követően Budapesten már csak a nem rendszeresen keletkező szilárd hulladékok piacán vállalkozhatnak, amely területen az árakat a piaci verseny alakítja.
52. A tendereztetések között – a pályázati felhívásokban jelzett futamidő függvényében – általában 5, illetve 10 év is eltelik, s nem ritka adott esetben a 15-20 évre szóló kizárólagossági jog biztosítása. E módszer versenypolitikailag kifogásolható, mivel hosszú időre lezárja a piacot.
53. A pályáztatásra vonatkozó kötelezettséget a Ksztv. írja elő.
54. Az árak megállapításáról szóló 1990. évi LXXXVII. törvény (Átv.) hatálya nem terjed ki a kötelezően igénybeveendő szolgáltatások ellenértékének meghatározására. Az Átv. indoklása szerint ilyen esetekben az ellenérték meghatározásáról célszerű külön jogszabályban gondoskodni.
55. A Ksztv. alapján az önkormányzatok helyi rendeletben határozták meg a szolgáltatással kapcsolatos feltételeket, így többek között a szakmai követelményeken, valamint a jogokon és kötelességeken túlmenően a hulladéktermelőt (adott esetben az ingatlan tulajdonosát) terhelő díjfizetési kötelezettséget, a díj mértékét, megfizetésének rendjét, s egyéb szempontokat.
56. Tekintettel arra, hogy az árak kialakítására vonatkozóan a Ksztv. egyéb konkrétumokat nem tartalmazott, a kiírók a feltételek ismertetését követően jellemzően a pályázóktól kértek díjajánlatokat, adott esetben a tevékenység ellátásának módjára vonatkozó ajánlatot is. Ebből következően meglehetősen vegyes kép alakult ki a szilárd hulladékokkal kapcsolatos közszolgáltatások piacán, amely több alkotmányossági problémát vetett fel, illetve jogsértést eredményezett.
57. Egyes területeken a közszolgáltatás díjának alapját a hulladék-kibocsátó személyek számához kötött (elméleti szemét-normatíva alapján meghatározott

tartálytérfogat és ürítés-szám alapján) határozták meg, más önkormányzat rendeletében a lakóegységek számát vette alapul, s nem volt ritka az a gyakorlat sem, hogy az állandó lakosokra meghatározott díjat vetette ki önkormányzat az ingatlanukat csak ideiglenesen, időszakosan használó tulajdonosokra is.

58. A pályázat jellemzően a közszolgáltatás komplex ellátására – gyűjtés, szállítás, ártalmatlanítás – kerül kiírásra, azonban előfordul olyan eset is, hogy az önkormányzat a lerakóhely üzemeltetését külön tenderezteti. Ebben az esetben a közszolgáltatási tevékenység csak a gyűjtésre és szállításra terjed ki.
59. Az országos gyakorlat az, hogy a helyi önkormányzat a települési szilárd hulladékokkal kapcsolatos feladatait egységesen teljes vertikumában szabályozza. Ez esetben a problémát fokozta az a gyakorlat, hogy a pályázat nyertese a szeméttelep (lerakók) üzemeltetésére is felhatalmazást, illetve megbízást kapott. Ezen kettősség további gondokat eredményezett, mivel a komplex közszolgáltatás – gyűjtés, szállítás, ártalmatlanítás (lerakás) – díját a pályázók díjajánlatát figyelembe véve a helyi önkormányzat határozta meg, azonban a telepi lerakásért fizetendő díjat szinte minden esetben már maga a telepet kezelő, azaz a beszállítók versenytársa alakította ki.
60. Versenypolitikailag az lenne kívánatos, hogy a külső beszállítók által fizetendő lerakási díjat is az önkormányzat határozza meg annak érdekében, hogy a szolgáltatási díjban a vállalkozói érdekek ne érvényesülhessenek. E területen meglehetősen vegyes kép alakult ki az árak meghatározásánál, amely számos problémát vetett fel. A kötelező közszolgáltatási díjak szabályozásának egységes, átfogó rendezésére a Ksztv. szerint alkotott önkormányzati rendeletek díjmegállapításra vonatkozó garanciális rendelkezések – az árképzési elv szabályozásának, jogorvoslati lehetőség biztosításának, valamint a szolgáltatás-ellenszolgáltatás egyenértékűsége elvének – hiánya miatt került sor. Ezt a helyzetet az Alkotmánybíróság alkotmányellenesnek találta, s határozatában a jogsértő állapot megszüntetéséről rendelkezett.
61. A garanciális rendelkezések hiányának súlya, s ebből eredően rendezésének szükségessége elsősorban azzal magyarázható, hogy a helyi önkormányzatok a szilárd hulladékokkal kapcsolatos igénybevételi kötelezettséggel terhelt közszolgáltatást többségében saját tulajdonosi érdekeltségű szervezeteik útján látják el, azaz a szolgáltatás díját az a közhatalmi szervezet állapítja meg, amely közvetve gazdaságilag maga is érdekelt a díjkialakításban.
62. Az árak kialakítására, és azok változtatására vonatkozó feltételeket a felek jellemzően a megbízási szerződésben rögzítették, melyeknek jellemzője az, hogy a közszolgáltatásért fizetendő díjat az önkormányzat évenként állapítja meg, az esetek döntő többségében a pályázati feltételek, illetve az ajánlatban foglalt figyelembe vételével.

63. A szolgáltatás-ellenszolgáltatás rendszerét a felek jellemzően oly módon rögzítették, hogy költség-megtakarítás esetén a vállalkozást illeti meg a megtakarítás, de csak abban az esetben, ha a szerződésben kikötött egyéb feltételeket a pályázat nyertese teljesítette. Ennek elmulasztása szerződésbontást is eredményezhet.
64. A megállapított szolgáltatási díjak vállalkozó kezdeményezésére évközben történő emeléséről, valamint a tenderek kivitelezésére és a tenderek feltételeinek végrehajtásáért felelős szervezet, intézmény létrehozásáról nincs tudomásunk.
65. A települési szilárd hulladékokkal összefüggő tevékenységek, valamint a települési szilárd hulladékokkal kapcsolatos helyi közszolgáltatásokra vonatkozó előírásokat feltételeket minisztériumi rendeletek¹ szabályozzák.
66. A pályázók személyére, nemzetiségére vonatkozó korlátozó szabályok nincsenek, a pályázhatóság feltétele a szakmai és egyéb (tevékenységi jogosultságra vonatkozó) feltételek megléte, valamint a pályázatot kiíró által megfogalmazott, valamennyi pályázó személyére egységesen érvényes követelményeknek való megfelelés. Ebből következően külföldi vállalkozások akár önállóan, akár belföldi vegyes tulajdonú gazdasági társaságok résztulajdonosaként is részt vehetnek pályázatokon.
67. A hazai gyakorlatban a települési szilárd hulladékok gyűjtését – közszolgáltatás keretei között – gazdasági társaságok végzik. Ami a gazdasági társaságok tulajdonosi összetételét illeti meglehetősen vegyes kép jellemzi e tekintetben a kialakult helyzetet. A gazdasági társaságok lehetnek:
- 100 %-ban önkormányzati tulajdonú, (pld. Budapest),
  - a vidéki települések tőkehiánya miatt változó részarányú külföldi befektetők mellett,
    - = többségi önkormányzati tulajdonú hazai, vagy külföldi társtulajdonossal (pld. Pécs),
    - = kisebbségi önkormányzati tulajdonú, hazai vagy külföldi társtulajdonossal (pld. Debrecen), s végezetül
  - 100 %-ban idegen tulajdonban (pld. Vác).

Tulajdonosi, illetve tevékenységi kontroll e területen nincs, illetve csak annyiban, amennyiben a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló módosított – 1996. évi LVII. törvény (Tpvt.) vállalkozások összefonódásának ellenőrzésére vonatkozó szabályai szerinti feltételek kialakulása ezt indokolja. Külföldi tulajdonra vonatkozó – hivatalunk feladat és hatáskörével összefüggő – egyéb kontrollról nincs tudomásunk.

Piaci verseny - Belépési és árkontroll

¹ 1/1986.(II.21.)ÉVM-EüM, valamint a 16/1996.(VII.15.)BM-KTM számú együttes rendeletek

68. A szilárd hulladékokkal kapcsolatos komplex szolgáltatást igénybevevők szolgáltatók közötti választhatóságával kapcsolatos kérdésre vonatkozó válasz a hulladék jellegének függvényében változó.
69. Kötelező közzolgáltatás elrendelése esetén a fogyasztónak nincs szabad választási lehetősége, hiszen a pályázat nyertese a szerződés szerinti időtartamra kizárólagos jogot nyer. Itt a fogyasztó kizárólag a kijelölt közzolgáltatóhoz fordulhat. E körben más szolgáltató jogszerűen szolgáltatást nem végezhet.
70. A közzolgáltatási körbe nem tartozó időszakosan keletkező települési szilárd hulladékok gyűjtése, szállítása esetében versenypiac működik, itt a fogyasztó a szolgáltató személyének kiválasztásában, és a szolgáltatás ellenértékének meghatározásában szabadon állapodhat meg. Ez utóbbi körbe tartozó szolgáltatókra nézve külön jogszabály nem létezik, ezeken a területeken az általános jogrend érvényesül. Így pld. a fővárosban az összes települési szilárd hulladék mennyiségének közel egy ötödét kitevő, esetenként keletkező hulladékmennyiség kezelésére a jogszabályoknak megfelelő cégek, vállalkozások szabadon vállalkozhatnak.
71. A szeméttelapi lerakás tekintetében versenyről jellemzően nem beszélhetünk, mivel a szilárd hulladék az esetek döntő többségében kizárólag az önkormányzat által kijelölt telepen ártalmatlanítható.
72. Ami a piacos szegmens területén működő szolgáltatási struktúrát illeti, a verseny – a közzolgáltatás tárgyi hatályának a rendszeresen keletkező hulladékokra történő kiterjesztésének eredményeként – meglehetősen intenzívvé vált, amely elsősorban a nagyobb mennyiségű hulladékot termelők irányában a legmeghatározóbb.
73. A hulladékgazdálkodás keretében végzett közzolgáltatási tevékenység díját, ellenértékét, és a hozzákapcsolódó áralkalmazási feltételeket a helyi önkormányzat rendeletében állapítja meg.
74. Az igénybevételi kötelezettséggel terhelt közzolgáltatás díja első megközelítésben már a pályázati feltételek keretei között elsődlegesen körvonalazódik, hiszen a kiíró a pályázati feltételek között a potenciális szolgáltató díjajánlatát is bekéri. A szolgáltatás végleges díja az ajánlati összeg, a szolgáltatás szerződéses feltételeinek rögzítését követően, az esetleges önkormányzati támogatás figyelembe vételével kerül kialakításra.
75. A főváros területén a díj az önkormányzat, a közzolgáltató és a fogyasztók közötti jogviszonyt szabályozó rendeletek, valamint a közzolgáltatási szerződés együttes rendszerében alakul ki. Ennek lényege, hogy az ellátásért felelős önkormányzat, valamint a közzolgáltató szerződéses jogviszonyukban rögzített képlet alapján – általában évente – határozza meg a szolgáltatás mindenkori díját.

76. A szolgáltatási tevékenység minőségének fenntartása több lábon álló garancia rendszerre vezethető vissza. Egyrészt arra, hogy az önkormányzat által meghatározott díj a hozzákapcsolódó áralkalmazási feltételekkel együtt kerül kialakításra, illetve meghirdetésre, betartása ellenőrzésének feladata a helyi önkormányzat illetékes szervezeti egységének jogkörébe tartozik, s ezen kívül egyéb hatóságok (környezetvédelem, ÁNTSZ) is rendszeres gyakorisággal végeznek ellenőrzéseket.
77. Az előzőeken túlmenően további garanciális elemként tekinthető maga a fogyasztó személye, aki a növekvő szolgáltatási díjak mellett egyre fokozódó érzékenységgel reagál a szolgáltatás minőségének esetleges változására, mellyel kapcsolatos – jogos – észrevételek adott esetben a szolgáltató szerződését alapjaiban is érinthetik.
78. A szolgáltatás minőségére nézve nincs szabvány.
79. A közszolgáltatás rendszerébe nem tartozó egyéb szilárd hulladékokkal kapcsolatos szolgáltatás díja szabad megállapodás keretében a piaci körülmények között alakul.
80. A hulladékgazdálkodással kapcsolatos szolgáltatások ellenértékének kialakítására külön intézményrendszer nem alakult ki.
81. A hulladékokkal kapcsolatos szolgáltatások végzésére jogosultak körére nézve nincsenek szektorális jellegű szabályozások, a jogrend nem tesz különbséget vállalkozási formák (és cégtulajdon) között. E tevékenység a vonatkozó feltételek teljesítése, illetve az annak való megfelelés esetén működési engedély birtokában végezhető, melyet magánvállalkozások esetében szakhatósági állásfoglalás alapján a területileg illetékes szakmai kamara ad ki.
82. A szolgáltatásra és a szolgáltatóra vonatkozó előírások ágazati jogszabályban, illetve törvényben kerültek szabályozásra (lásd: 65-67. pontok).

Érintett piacok - Hulladék elhelyezés és újrafeldolgozás

83. A helyi önkormányzatok a települési szilárd hulladékokkal kapcsolatos feladatok felvállalása esetén jogosultak, és egyben kötelesek a személtelhelyezés, azaz az ártalmatlanítás (lerakás, deponálás, illetve égetőműben történő hasznosítás) feltételeiről gondoskodni.
84. A lerakóhelyek jellemzően településenként kerülnek kialakításra, azonban nem ritka, sőt egyre gyakoribb (elsősorban gazdasági szempontok miatt) a regionális jellegű lerakók működtetése. Magyarországon jelenleg mintegy 2700 legális lerakóhely üzemel. Ezek közül nagyon kevés a valamennyi előírásnak teljes körűen megfelelő szeméttelpeknek a száma. Kiepipítettégtől és szolgáltatási színvonalától

függően igen eltérőek a működési költségek, és ennek megfelelően a szolgáltatási díjak is nagymértékben eltérnek egymástól.

85. A regionális lerakók elhelyezkedése nem egyenletes eloszlású, egyes térségekben az eltérő feltételek (lerakók száma, deponálható hulladékfajták megköthetése, szolgáltatási díj mértéke, szállítási távolság, stb.) eredményeként a lerakók közötti verseny is egyre gyakoribb.
86. Közszolgáltatás alá tartozó háztartási szilárd hulladékok kizárólag az önkormányzat által a pályázati kiírásban megjelölt hulladékártalmatlanító helyen (szeméttelenen, vagy hulladék égetőműben) helyezhető el.
87. Budapest területén, illetve közigazgatási területén belül mindössze egy kommunális lerakó üzemel, amely kapacitásának véges volta miatt rövid időn belül bezárásra kerül. Közigazgatási területen kívül egy főváros közeli település (Dunakeszi) területén üzemelő lerakó fogadja még jelenleg a fővárosi kommunális hulladékot, s kialakítás alatt áll egy új lerakóhely (Pusztazámor térségében).
88. Kommunális hulladékégetőből csak egy üzemel, s ez is a főváros XV. kerületében. Ezen kívül az országban számos helyen működik egyéb hulladékégető, azonban ezek elsősorban saját igények kielégítését szolgálják, azonban egyre növekvő részarányban vállalnak bérégetést.
89. A hulladék-elhelyezési szolgáltatást maguk a szolgáltatás igénybevételére kötelezettek, illetve a hulladéktermelők vásárolják, amely történhet egyénileg, illetve lakóháztömbök esetében azok képviselőjét ellátó megbízott által. A közszolgáltatás keretében nyújtott szolgáltatást közvetlenül a lakók, illetve az azt igénybe vevők fizetik, a helyhatóság közvetlenül nem fizet. A díjfizetés rendszerébe a helyi önkormányzat közvetett támogatás formájában esetenként szabályozott keretek között bekapcsolódik, azonban ez kizárólag a fizetésre kötelezett számláján történő jóváírás formájában valósul meg.
90. Az igénybevételi kötelezettséggel terhelt közszolgáltatás esetén a szolgáltató személyének kiválasztására minden esetben pályázat útján kerül sor.
91. A szilárd hulladékok újrafeldolgozásának szabályozása most van kialakítás alatt. Ennek elsődleges feltétele a szelektív hulladékgyűjtés rendszerének kialakítása. Mivel Magyarországon a szelektív hulladékgyűjtés jelenleg még nem elfogadott gyakorlat (csak kis számú közösségben, viszonylag rövid idejű tapasztalatok vannak ezen a területen), csak a jogi és gazdasági feltételek egyidejű bevezetése mellett kerülhet sor kiterjedt alkalmazására. Ennek egyik garanciális eleme az előkészületben levő hulladékgazdálkodási törvény, melyet a Parlament tervek szerint ez év végéig szándékozik megalkotni.
92. A hulladékgazdálkodásról szóló törvény definiálni fogja a települési hulladék kezelésével kapcsolatos **közszolgáltatás** fogalmát, amely eddig hiányzott a

szabályozás rendszeréből. Erre azért van szükség, mert a közszolgáltatás ellátásának megszervezéséért vállal felelősséget a települési önkormányzat, ebben a körben kötelező számára a pályázat kiírása, valamint a legjobb ajánlattevő megbízása, és a törvény ennek igénybevételére róhat kötelezettséget az ingatlan tulajdonosokra. Vita alakult ki a közszolgáltatás tárgyi körének tekintetében, hogy vajon külön piacot képez-e a folyamatosan és az időszakonként keletkező hulladék elszállítása, és ha igen, akkor ez utóbbi ellátható-e a közszolgáltatáson kívül esően szabad piaci körülmények között? A Versenyhivatal az időszakonként keletkező hulladék elszállítását külön piacként javasolta kezelni és javaslata szerint verseny piacként kellene működtetni.

93. A közszolgáltatás körébe vont tevékenységek díjkialakításához garanciális szabályok törvénybe való beépítését javasolta a Versenyhivatal - összhangban a tárgyban született Alkotmány Bírósági határozattal. Ilyen garanciális szabálynak tartjuk a vertikálisan integrált vállalat hulladék begyűjtési, szállítási szolgáltatási költségeinek az ártalmatlanító üzemeltetésével kapcsolatos költségeitől való elhatárolását, a keresztfinanszírozás kiküszöbölését.

III. Rész: A szilárd hulladék gyűjtés piaci szerkezete és a verseny

Piaci szerkezet

94. A helyhatóságok szilárd hulladékok kezelésére csak közszolgáltatás keretében történő feladat ellátására írnak ki pályázatot. Ezen felhívásokra a helyi viszonyok – a piacon jelenlevő vállalkozások száma, valamint ezek egymáshoz való viszonya, kapcsolata, a feladat nagysága, az adott térség műszaki állapota, és várható fejlesztéssel kapcsolatos valószínűsíthető elvárások, s egyéb szempontok (pld. a pályázati egyéb feltételek: csak egyéni vállalkozás tehet ajánlatot, vagy a kiíró elfogadja-e a vállalkozások konzorciumának jelentkezését, ellátási terület osztható, vagy csak egy szolgáltató kaphat kizárólagossági jogot, stb.) – figyelembe vételével településenként változó számú, azonban minden esetben több pályázati ajánlat érkezik.
95. Ezek a pályázók rendszerint a már piacon levő, és az adott feladat ellátására képes vállalkozások, azonban nem kizárt az sem, hogy külső (adott esetben külföldi érdekeltsgű) vállalkozás jelenik meg az ajánlattevők között.
96. Az ajánlattevők piaci részesedése az adott térségben kialakult viszonyok függvényében változó, általában a korábbi közszolgáltató dominanciája a jellemző, előfordult már az is, hogy a versenytársként megjelenő pályázó a közszolgáltató tevékenységét meghaladó nagyságú forgalmat realizált.
97. A szilárd hulladékokkal foglalkozó vállalkozások tulajdonosi struktúrája meglehetősen vegyes képet mutat. A közszolgáltatási feladat ellátására jogosult

vállalkozások tulajdonosi összetételére vonatkozó információkat lásd a 66-67. pontokban.

98. A közszolgáltatási körön kívüli hulladékokkal kapcsolatos piacos szolgáltatási területen működő vállalkozások esetében is változatos a tulajdonosi összetétel. Az építési és bontási törmelékek piacán elsősorban a kisvállalkozások a jellemzők, s ezek döntő többsége magánvállalkozás formájában működik.
99. A termékdíjas hulladékkörben – a termékdíj által szabályozott körben (csomagolóeszköz, gépkocsi abroncs, hűtőberendezés, akkumulátorok) – a tevékenységet pályázat útján jogosultságot nyert regionális konzorciumok végzik. Ezen szolgáltatói körben működő vállalkozásokra is jellemző a külföldi érdekeltség jelenléte. A gazdasági társaságok döntő többsége vegyes tulajdonos szerkezettel jellemezhető, a külföldi részesedés mértéke akár a 100 %-ot is eléri. E területen működik önkormányzati érdekeltségű vállalkozás is.
100. A pályázat nyertesei gazdasági tevékenységükhöz kapcsolódóan minisztériumi támogatásban is részesülnek, amely lehet egyszeri (a rendszergazda hálózat kiépítéséhez), illetve működési támogatásra is jogosultak.
101. A hulladékgazdálkodás piacos területein működő vállalkozások jellemzően egyarában álló gazdálkodást folytatnak, azonban nem kizárt egyéb, elsősorban e tevékenységhez kapcsolódó (gépkölcsonzés, javítás) illetve egyéb szolgáltatás (pld. ingatlanhasznosítás, építőipari szakvállalkozás) nyújtása sem, azonban ezek tényleges alakulásáról nincs információnk.
102. Az igénybevételi kötelezettséggel terhelt komplex közszolgáltatás – gyűjtés, szállítás, ártalmatlanítás (lerakás, égető-művi feldolgozás) – vertikálisan integrált vállalati struktúrában valósul meg, amely számos problémát vet fel. (Egy ilyen ügyet mutat be a melléklet is.)
103. A szilárd hulladékokkal foglalkozó vállalkozások tevékenységüket szinte teljes körűen csak az adott körzetben végzik, – az adott régió belüli vállalkozás kivételével – más városokban történő hulladékgyűjtési szolgáltatás nem jellemző.

Verseny szempontok

104. A Versenyhivatal megalakulása óta a települési szilárd hulladékgazdálkodás területét érintően összesen 13 esetben került sor versenyfelügyeleti eljárásra, melyből mindössze 3 zárult hivatalunk hatáskörébe tartozó jogsértő magatartás – eladási ár tisztességtelen meghatározása (2 esetben), és szerződéskötéstől való indokolatlan elzárkózás – megállapításával. Két ügy hatáskörkör hiányában elutasításra került.

105.A Versenyhivatal által vizsgált ügyek kapcsán megismert információk szerint a hulladékgazdálkodás területén kialakult – a versenyjog területét érintő, illetve az azzal összefüggésbe hozható – problémák elsősorban a szabályozási rendszer hiányos, illetve adott esetben ellentmondásos voltára vezethető vissza.

106.Az önkormányzatok a települési szilárd hulladékokkal kapcsolatos közfeladataikat jellemzően korábbi szakvállalataik, illetve azok jogutódjai útján végzik. A közszolgáltatók a Ksztv. hatálybalépését követően pályázat útján kerülnek kiválasztásra. (A közszolgáltatást nyújtó vállalkozásokban az esetek döntő többségében az önkormányzatok kisebb-nagyobb részarányban tulajdonosi jogosítvánnyal rendelkeznek.)

107.A pályázat nyertese a Ksztv. szerint igénybevételi kötelezettséggel terhelt közszolgáltatás piacán a település szilárd hulladékok gyűjtésén, szállításán, és ártalmatlanításán kívül kizárólagos jogot kap a lerakó telepek üzemeltetésére is. Amíg a szervezett közszolgáltatás díját a helyi önkormányzat rendeletében határozza meg, addig a telepi lerakás díját maga a telep üzemeltetője, azaz az a közszolgáltató jogosult megállapítani, aki egyben versenytársa is a deponálható szilárd hulladékot beszállító külső vállalkozásoknak. Ez a kettősség a versenysemlegesség biztosítása érdekében olyan szabályozási igényeket vet fel, hogy:

- átlátható módon kell megkülönböztetni a verseny és nem verseny szférába tartozó (köz-)szolgáltatásokat és gondoskodni kell ezek költségeinek számviteli elhatárolásáról, mert csak ez lehet alapja a versenyt sértő keresztfinanszírozások megszüntetésének,
- gondoskodni kell a közszolgáltató üzemeltetésében levő nélkülözhetetlen termelési tényezőhöz, azaz a lerakóhelyhez való diszkrimináció mentes hozzáférésről, s végezetül
- meg kell szüntetni a hatósági, szabályozói és a vállalkozási szerepek egy szervezetben való koncentrációját, azaz, kívánatos lenne, hogy a tulajdonos és szabályozó személye elkülönüljön egymástól.

108.Bár az 1995. évtől hatályos Ksztv. jelentős lépéseket tett a szilárd hulladékokkal kapcsolatos szolgáltatások piacosítása érdekében, azonban teljes körűségének hiánya további problémákat vetett fel, amelyek tekintetében alkotmánybírósági döntés is született. A Ksztv. előírásai szerint a kötelező közszolgáltatás végzésére nyilvános pályázatot kell meghirdetni, amelyre vonatkozóan részletszabályok nem kerültek kidolgozásra, azaz, a pályázati feltételekről minden esetben maga a kiíró dönt. Így történhetett meg az, hogy a főváros területén az önkormányzat pályázati kiírásával úgy avatkozott be a szilárd hulladékgazdálkodási szolgáltatások már működő piacába, hogy egyrészt a közszolgáltatási körbe vonta az eddig piacos keretek között végzett, rendszeresen és/vagy folyamatosan keletkező egyéb (nem háztartási) szilárd hulladékokat, továbbá a közszolgáltatás jogosultjának 10 évre szóló kizárólagosságot biztosított. A kizárólagosságot biztosító pályáztatás tisztaságát sérelmező bejelentést hivatalunk hatáskör hiányában elutasította, mivel

a tisztességtelen verseny tilalmi szabályainak megsértése miatti eljárás lefolytatását a Tpvt. a bíróság hatáskörébe utalja. A bejelentő az önkormányzati pályázati kiírás versenysértő voltára való tekintettel bírósághoz fordult, a peres ügyben még nem született jogerős ítélet.

109.A másik fő problémakör a helyi önkormányzatok helyi rendeletében szabályozott díjak és díjalkalmazási feltételeihez kapcsolódik. Számos alkotmánybírósági beadvány azt sérelmezte, hogy a helyi rendeletek nem a tényleges szemétkibocsátáshoz és az elszállított szemét mennyiségéhez igazodóan állapították meg a díjfizetés alapjául szolgáló mutatókat. Ezen sérelmeket az Alkotmánybíróság határozatában jogsértőnek minősítette, amely a Ksztv. szabályozása díjmegállapításra vonatkozó garanciális rendelkezések hiányában megtettesülő mulasztásos alkotmánysértést valósít meg, s erre való tekintettel határozatában a Ksztv. alkotmányellenes helyzetének megszüntetésére kötelezte a jogszabályalkotót.

110.Tenderezés során összejátszással, piacfelosztással vagy árrögzítéssel kapcsolatos versenyjogi ügyek a Versenyhivatal gyakorlatában nem voltak, mint ahogy felfaló árazás tilalmát sértő magatartás sem volt tapasztalható. A szilárd hulladékok gazdálkodásával foglalkozó cégek közötti szervezeti egyesülését érintő versenyfelügyeleti eljárás, fúziós ügy sem fordult még elő.

**"A háztartási hulladék elhelyezése" ügy
Vj-148/94**

111. A hatályos törvénynek megfelelően, a háztartási hulladék elhelyezéséről való gondoskodás az önkormányzatok kötelezettsége. Dunaújvárosban a város önkormányzata ezt a feladatot a Dunaújvárosi Városfelügyelet Rt. (a továbbiakban: DTA) révén oldja meg, mely 99,9%-ban saját tulajdonát képezi.
112. A DTA versenyhelyzetben működik a háztartási hulladék összegyűjtését/elszállítását tekintve, ugyanakkor egy kizárólagos jognak köszönhetően monopolhelyzetet élvez a helyi hulladék tároló működtetése terén. A DTA hulladék szállítási tarifáit az önkormányzat hagyta jóvá, míg az elhelyezés díját a DTA saját hatáskörében állapítja meg.
113. Az INTERCISA Lakás Szövetkezet - mely 4500 lakást üzemeltet Dunaújvárosban - eljárást kezdeményezett a DTA tevékenysége ellen. A DTA helyett a Lakás Szövetkezet egy másik, kedvezőbb díj feltételeket nyújtó vállalkozóval kötött megállapodást a hulladék elszállításával kapcsolatban, mely megállapodás 1994. július 1-én lépett érvénybe. Ugyanakkor a DTA megemelte a hulladék elhelyezési díját 67%-kal, majd egy hónappal később a hulladék összegyűjtési díját 17%-kal csökkentette. Ezt a tarifacsökkentést az önkormányzat által, a DTA-nak nyújtott támogatás tette lehetővé.
114. A Lakás Szövetkezet azt kifogásolta, hogy az új vállalkozóval kötött szerződés előnytelené vált számára a DTA tarifa módosítása következtében. A Versenyhivatal elismerte, hogy a tarifa módosítás iránya és aránya valóban ilyen hatású volt, valamint a többi vállalkozó hulladékgyűjtési tevékenységét általában hátrányosabbá tette. A DTA bizonyította, hogy a hulladék elhelyezési díjának emelését objektív költségtényezők eredményezték, ezért nem lehet feltűnő aránytalanságot kimutatni a szolgáltatás és az ellenszolgáltatás - mint erőfölénnyel való visszaélés bizonyítéka - között. Az összegyűjtés díjának csökkentése nem teremtett olyan körülményeket, melyek kifogásolhatók lennének a versenytörvény szempontjából (a díj a termelési költségszint felett maradt). A tényeket megfontolva, a Versenytanács elutasította a kérelmet.
115. Mindazonáltal szükségesnek tűnt az eset tanulságaira felhívni az önkormányzat figyelmét: a hatályos önkormányzati szabályozás és a jelenlegi szisztéma nem biztosítja a verseny növekedését. A Versenytanács azt javasolta, hogy a hulladék elhelyezési díjának megállapítását is az önkormányzat felügyeleti hatáskörébe kellene vonni, továbbá kiemelte az ilyen típusú (támogatás) önkormányzati gyakorlat verseny torzító jellegét.